

Proiect Erasmus+ REAL IT, 2020-1-RO01-KA102-078788

Beneficiar Colegiul National " Gheorghe Vranceanu"

Școala din Consorțiu: Colegiul Național "Costache Negri" Tg. Ocna

"Lucrurile bune se întâmplă atunci când te aștepti cel mai puțin", iar proiectul Erasmus de anul acesta este unul din acele lucruri bune care ni se întâmplă după un an și jumătate de reguli și restricții, perioadă în care întreaga lume s-a schimbat radical.

Încă de când am aflat că școală noastră a fost inclusă în proiectul de anul acesta, cu toții am așteptat cu sufletul la gură experiența călătoriei ce promite să ne elibereze din închisoarea propriei locuințe, după prea mult timp petrecut în "școala online".

La început, totul părea o enigmă, iar întregul proiect se reducea la o ecuație cu foarte multe necunoscute, din pricina situației pandemice complicate. Însă treptat am privit cum conceptul călătoriei într-o țară străină se concretiza. Nu ne-am pierdut speranța, ci ne-am înarmat cu răbdare și ne-am mobilizat în dorința de a fi unul din cei câțiva norocoși care aveau să se bucure de această experiență unică în anii de liceu.

Primul plus al acestui proiect a fost competiția în care ne-a ancorat: ne-a ambiționat pe toți să ne pregătim, să dăm tot ce-i mai bun la testele la care am fost supuși, să demonstrăm că merităm să facem parte din această mobilitate Erasmus. Și, cu toate că noi, cei care am avut norocul de a fi admiși, ne-am bucurat nespuse de mult, am văzut dezamăgirea colegilor noștri care nu s-au calificat și am empatizat cu ei. Însă bucuria noastră nu a fost mai mică, ci a crescut cu fiecare zi care ne apropia de momentul plecării, dar și unii de alții, ca într-o familie mare. Acest lucru a fost vizibil încă din ziua în care am primit —în cadrul acestui proiect—"Valiza pentru oportunități reduse". Cu toții ne-am distrat împărțind lucrurile primite. Plecarea noastră i-a emoționat și pe ceilalți colegi, care ne-au urat drum bun cu îmbrățișări strânse și lacrimi de bucurie pentru noi.

De asemenea, proiectul a inclus o pregătire culturală și lingvistică, în scopul de a ne ușura schimbul de experiență cu oamenii pe care îi vom întâlni în călătoria noastră, în scopul de a ne împărtăși pasiunea pentru lucrul pe calculator și de a ne dezvolta pe plan profesional. În cadrul acestui proiect, am conștientizat că suntem legați (fie că vrem sau nu) de oamenii pe care îi vom întâlni, prin apartenența comună la un tot unitar numit "Uniunea Europeană" și limba engleză.

Deși suspansul plecării crește, deja simțim că aparținem acestui proiect, prin simplul fapt că am pus suflet în tot ceea ce am făcut până acum pentru a fi admiși, ne-am pregătit pentru plecare atât din punct de vedere sufleteș și psihologic, cât și birocratic și fizic. Valizele sunt aproape gata și așteptăm cu nerăbdare îmbarcarea în avion!

Pentru o pasăre, întotdeauna primul zbor este decisiv. Și cred că și pentru oameni este la fel. Oricât de puternice ne-ar fi "aripile", nu ne simțim niciodată cu adevărat pregătiți pentru a ne părăsi "cuibul", însă cei dragi ne dau avânt în călătoria noastră. Despărțirea de părinți a fost unul dintre cele mai emoționante momente, ei fiind mai îngrijorați pentru noi decât noi înșine. Cu toate că ne-au privit plecând de lângă ei cu inima grea, entuziasmul nostru le-a dat curaj.

Pentru mulți dintre noi, zborul cu avionul a fost o noutate, dar o experiență inedită în același timp, care ne-a sporit încântarea. Multitudinea de senzații pe care le-am simțit la primul nostru zbor este greu de descris în cuvinte: toată așteptarea, emoția și grijile noastre de dinainte de îmbarcare au fost șterse cu buretele când ne-am găsit fiecare locul în avion. În timpul decolării am simțit un fior prin întregul corp, că o îmbrățișare liniștitoare, în timp ce lumea de sub noi devenea doar un puzzle compus din forme geometrice neregulate și linii curbe perfecte, din ce în ce mai îndepărtat, până când avionul a țâșnit deasupra unui peisaj paradisiac de nori de un alb cum nu mai văzusem niciodată până atunci. Această experiență ne-a șters orice urmă de oboseală și ne-a dat încredere în noi și în tot ceea ce ne așteaptă mai departe pe parcursul călătoriei noastre.

Însă, coborând cu picioarele pe pământul din Larnaca, cu sfială și curiozitate, emoțiile au început să crească...și au tot crescut, până când au atins apogeul atunci când am văzut din autobuz indicatorul spre "Paphos": atunci ne-am trezit din reverie și am realizat cu adevărat că suntem într-o țară străină, că în 3 săptămâni va trebui să jucăm rolul de ADULȚI.

Oamenii buni sunt presărați prin fiecare colț al lumii. Și, de cele mai multe ori, se întâmplă să nu îi întâlnești atunci când îi cauți, ci exact atunci când ai cea mai mare nevoie de ei.

Iar noi, de abia ajunși în Cipru, plini de emoții, am avut mare nevoie să întâlnim niște oameni care să ne alunge temerile și să ne facă să ne simțim ca acasă.

Pentru că întotdeauna am avut tendința de a-i percepe pe cei de naționalitate diferită de a noastră ca "străini" și poate tuturor ni s-a întâmplat la un moment dat, fără să vrem, să le creăm un portret imaginar dezumanizat, să ne gândim că ar fi mult mai diferiți decât noi, dar când am ajuns să îi cunoaștem, ne-am dat seama că am făcut o mare greșală.

De cum am început să interacționăm cu oamenii pe care i-am întâlnit aici, ne-au făcut să ne simțim bine în preajma lor, ne-am obișnuit neașteptat de repede cu ei, iar unii și-au făcut un obicei din a ne însenina ziua cu un zâmbet sau un salut politic. Însă de departe domnul Lazarou ne-a devenit cel mai bun prieten. Dumnealui și-a asumat cu drag rolul de dascăl al nostru și s-a dedicat trup și suflet formării noastre în domeniul care ne interesează, și anume crearea de site-uri de comerț electronic profesionale. De la dânsul am auzit numai vorbe frumoase la adresa noastră și a reușit să ne câștige tuturor respectul. Cursurile cu dumnealui au fost serioase și, în același timp, plăcute, fiind desfășurate într-o atmosferă destinsă.

De când suntem aici, ne-am dat seama că nu are niciun rost să ne simțim ca niște turiști, deoarece am reușit să ne integrăm și să comunicăm foarte bine cu toată lumea în limba engleză. În plus, am întâlnit chiar și români aici, dar și străini care au încercat să ne spună câteva cuvinte românești pe care le știau, doar ca să ne facă o bucurie și să ne mai alunge puțin dorul de casă. Am avut norocul să întâlnim persoane foarte prietenoase, care ne fac șederea aici cât se poate de plăcută în fiecare zi. Iar noi profităm de fiecare zi petrecută aici ca și cum ar fi ultima.

Această experiență ne-a stimulat în fiecare zi să ieșim din zona de confort, să cunoaștem locuri noi și să socializăm cu alți oameni în limba engleză. Sintetizând, putem afirma cu tărie, că a fost o lecție de viață ce va rămâne cu noi pentru totdeauna.

Articol realizat de Daniela Radu-Colegiul Național "Costache Negri"

Acest proiect este finanțat cu sprijinul Comisiei Europene. Aceasta publicatie reflecta numai punctul de vedere al autorului.

Comisia nu este responsabila pentru eventuala utilizare a informatiilor pe care le contine.

ARTICOL SITE COLEGIUL NAȚIONAL "COSTACHE NEGRI"